

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Theologiæ Mysticæ, Seu Facilem & practicum modum
Exercitia Spiritualia S.P. Ignatii Loyolæ per octiduum faciendi - item
triduanam recollectionem fructosè instituendi complectens, Et
Sacerdotibus Præcipuè, aut de Sacerdotali Statu suscipiendo
deliberantibus accomodata, Una cum ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1680

Consideratio de spiritualibus exercitiis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48834)

CONSIDERATIO

Pro Sexta Die.

DE SPIRITVALIBVS EXERCITIIS,

Punctum I.

EXamina te 1. Circa hæc exercitia in genere, an de ijs par est, magnam æstimationem conceperis? an debitas industrias ad eadem ritè peragenda adhibueris? an suum cuique tempus accuratè, integrèque impendere consueveris?

Examina te 2. An meditationis finem obtinere studueris, qui est quadruplex, scilicet cultum DEO, & Sanctis tribuere, pios affectus exercere, varias petitiones proponere, vitam perficere? an ad hunc finem obtinendum selegeris aptam materiam, aptum modum tenueris, aptum, certumque tempus elegeris?

Examina te III. An Orationis vocalis finem obtinere studueris, qui est DEUM & Sanctos laudare, variòsque affectus virtutum elicere, & varia à DEO dona, gratiàsque petere, & impetrare? an hanc orationem peregeris, quoad vocem distinctè, quoad memoriam attentè, quoad intellectum intelligentè, quoad voluntatem ardentè, seu devotè, quoad consuetudinem corporis situm reverenter?

Examina te 4. An Missæ Sacrificium ordinaveris ad quadruplicem finem, propter quem institutum est, quatenus scilicet est Lærenticum, Eucharisticum, Rememorativum, Propitiatorium, Pacificum seu Impetratorium? an eum in finem reverenter, devotè, attentè omnia, quæ in Rubricis præscribuntur, peregeris? an sufficientem eidem præparationem anteponas, & debitam gratiarum actionem subiungas?

Examina te 5. An confessionis Sacramentalis finem obtinere studueris, qui est triplex, scilicet peccatorum deletio, sui ipsius cognitio, vitæ emendatio? an ob hunc finem cum serio dolore & præposito ad confessionem accedas, clarè integrèque tua peccata exponas, pœnitentiam debita cum attentione fidelitatèque adimpleas?

Examina te 6. An Læctionis spiritualis finem obtinere studueris?

ſtuderis, qui eſt voluntatem DEI cognoſcere, perfectionis naturam, mediâque ad eam perveniendi addiſcere, voluntatem ad ideam ſtudium alacriter ſuſcipiendum & continuandum varijs motivis excitare? an hunc in finem aptos libros, aptum tempus, aptumque modum legendi adhibueris?

Examina te 7. An Jaculatoriarum orationum finem obtinere ſtuderis? qui triplex eſt, ſcilicet mentis ad DEUM elevatio, voluntatis inflammatio, Diaboli expugnatio? an in hunc finem memoriam tuam velut pharetram aptis in omnem caſum jaculatoriis ejuſmodi precatiunculis impleveris? an ſuo tempore earum aliquas deprompſeris, utiliterque uſurpâris?

Punctum II.

Perpende motiva, ob quæ magni facere hæc exercitia, & ſingulari cum diligentia perficere debeas.

Primum eſt, quia ipſa dignitas eorum requirit ſummam diligentiam. Attende, quantas industrias adhibeant, peroraturi coram Rege terreno, & Aulicis ejus, & diſce, quantam Reverentiam & attentionem adhibere tu debeas, cum Rege Regum, & Domino Dominantium peroraturus.

Secundum eſt, quia fructus ex ijs ſperatus eam diligentiam requirit; nam, teſte Caſſiodoro ſuper Pf. 101. Oratio ſerenat cor, abſtrahit à terrenis, mundat à vitiis, ſublevat ad cæleſtia, reddit capacius & dignius ad accipienda bona ſpiritualia. Hinc merito S. Auguſtinus tom. 40. dixit: *Rectè novit vivere, qui rectè novit orare*; Hinc & B. Aloyſius dicere ſolitus erat (uti in ejus vita, l. 2. c. 3. habetur) Religionum tam miſeras facies ex una oratione neglecta provenire, illam eſſe compendioſam viam ad perfectionem, & ſine illa neminem ſe perfectè vincere poſſe.

Tertium eſt, quia hæc exercitia ſunt cibus, quies, recreatio animæ. O quanta cum diligentia ſuum cibo ſumendo, ſomno capiendo, animo recreando, tempus impenditur; an corpori tanquam Famulo tam ſollicitè ſerviri æquiùs putas, quàm ipſi Animæ?

Quartum eſt, quia ipſa jucunditas illorum ſummam alacritatem requirit; an non jucundum eſt, ægro poſſe ſuas miſerias aperire Medico peritiſſimo? Mendico poſſe à ditiffimo Rege

Rege petere & impetrare, quod volet? Reo, posse à Judice veniam petere, & pœnæ remissionem obtinere? Discipulo, posse sapientissimum Magistrum docentem audire? Sponzæ, posse colloqui cum eo, cujus labia sunt favus distillans, mol & lac, sub lingua ejus?

Punctum III.

Perpende media ad hunc finem conducentia.

Primum est, magnam de his Exercitiis æstimationem, magnúmque ad illa desiderium habere; hinc P. Balchatus volebat, Religiosum extra orationis tempora molari lapidæ extra centrum constituto similem esse, & impedimento ablato mox ad orationem redire.

Secundum est, omnes industrias accuratè adhibere, ad imitationem B. Aloysij, qui tantum studij in ijs ponebat, ac si omnium virtutum summa in ijs verteretur.

Tertium est, remove fortiter quadruplex impedimentum, scilicet culpam mordentem, curam pungentem, afflictum vigentem, & tribulationem cruciantem, ut S. Bernardus rectè advertit.

Pro VI. Die.

DE RELIGIONE ET CVLTV SANCTORVM.

MEDITATIO III.

Punctum I.

CONSIDERA I. Inter alia obsequia, quibus debitum DEO cultum exhibere possis, non postremum esse, si ipsum juxta consilium S. Davidis Ps. 150. laudare studeas in Sanctis ejus; ut enim summam de aliquo Principe æstimationem jure merito concepisse creditur, qui etiam famulis illius (maximè quos ipsi Principi magis dilectos esse novit) peculiarem honorem & benevolentiam exhibere conatur, ita non minus insignem suam erga DEUM affectum manifestabit is, qui peculiari studio Sanctos & Electos ejus colere satagit.

CONSIDERA II. Quòd iidem Sancti propter obsequia, qua DEO tum in terris olim exhibuerunt, tum etiamnum exhibent in cælis, summum à te meritò cultum exigere videantur. Dic enim, si scires hominem, qui te plus quàm omnes alios, imò plus etiam, quàm seipsum amaret, qui totum sese